

**Praha
Světozor
+ Institut
Cervantes
15-20 2
2011**

**Brno
Art
21-27 2
2011**

lapelicula.cz

Lápe licula b

*Festival španělských filmů
Festival de cine español*

O 2

Hlavní partner

Biutiful	6
Caracremada	8
Já taky / Yo, también	10
Malý Indi / Petit Indi	12
Moře / El Mar	14
Mstitelé / Zigortzaileak (Los Castigadores)	16
Paříž-Madrid, tam a zpět / Paris-Madrid, allers-retours	18
Pohřbený / Enterrado	20
Stigmata / Estigmas	22
Tmavý chléb / Pa negre	24
Trosečník / Naufragio	26
Velký Vázquez / El Gran Vázquez	28
Zrozeny, aby trpěly / Nacidas para sufrir	30
Býčí filmy / Cine de toros	32
El Litri a jeho stín / El Litri y su sombra	34
Horká hlava / El Espontáneo	36
Justino, vrah v důchodu / Justino, un asesino de la tercera edad	38
Krev a písek / Sangre y arena	40
Modrý býk / El brau blau	42
Okamžik pravdy / El Momento de la verdad	44

Kino Světozor

Vodičkova 41, Praha 1, tel. 224 946 824
kinosvetozor.cz

Úterý 15. 2.

velký sál 19.00 Tmavý chléb
Slavnostní zahájení

Středa 16. 2.

velký sál 18.00 Moře
malý sál 18.30 Okamžik pravdy
velký sál 20.30 Biutiful
malý sál 21.00 Malý Indi

Čtvrtek 17. 2.

velký sál 18.00 Trosečník
malý sál 18.30 Já taky
velký sál 20.30 Krev a písek
malý sál 21.00 Zrozeny, aby trpěly

Pátek 18. 2.

velký sál 18.00 Justino, vrah v důchodu
malý sál 18.30 Velký Vázquez
velký sál 20.30 Pohřbený
malý sál 21.00 Moře

Institut Cervantes

Na Rybníčku 6, Praha 2
praga.cervantes.es

Středa 16. 2.

19.00 Paříž – Madrid

Čtvrtek 17. 2.

19.00 Modrý býk

Pátek 18. 2.

19.00 Malý Indi

Vstupné zdarma,
do zaplnění kapacity sálu.

Entrada gratuita.
Aforo limitado.

Vstupné 100 Kč. Rezervace vstupenek: kinosvetozor.cz
Telefonické rezervace každý všední den od 10 do 17 hodiny
na telefonu 608 33 00 88.

Entrada: 100 Kč. Reserva de entradas: kinosvetozor.cz
Reserva telefónica: días laborables de 10 a 17h
en el teléfono 608 33 00 88.

Kino Art

Cihlářská 19, Brno, tel. 541 213 542
artascula.cz

Pondělí 21. 2.

18.45 Zrozeny, aby trpěly
21.00 Pohřbený

Úterý 22. 2.

18.45 Justino, vrah v důchodu
21.00 Paříž – Madrid

Středa 23. 2.

18.45 Stigmata
21.00 Trosečník

Čtvrtek 24. 2.

18.45 Modrý býk
21.00 Biutiful

Pátek 25. 2.

18.45 Velký Vázquez
21.00 Moře

Sobota 26. 2.

18.45 Zrozeny, aby trpěly
21.00 Malý Indi

Neděle 27. 2.

18.45 Okamžik pravdy
21.00 Já taky

Předprodej vstupenek (100 Kč,
90 Kč pro členy FK) je možný od 1. 2. 2011
v pokladně kina Art. Místa v hledišti si je možno
zarezervovat na artascula.cz nebo telefonicky
(denně po 18.00) na čísle 541 213 542.

Venta de entradas (100 Kč, 90 Kč para socios
de FK) a partir del 1. 2. 2011 en la taquilla
del cine Art. La reserva de butacas es posible
a través de la web y o por teléfono al 541 213 542
(todos los días a partir de las 18:00 h).

Biutiful

Alejandro González Iñárritu, ES / MEX 2010, 147 min.

Film známého mexického režiséra Alejandra Gonzáleze Iñárritua (např. *Amores Perros – Láska je kurva, 21 gramů, Babel*) s Javierem Bardemem v hlavní roli vypráví příběh tragického hrdiny s temnou minulostí, který si celý život vydělával nelegálními činnostmi a nyní stojí na pokraji smrti. Bývalý narkoman Uxbal má před sebou pouhé dva měsíce života a snaží se nalézt smíření se svým otcovstvím, láskou, zločinem, vinou a smrtelností, obklopený podsvětím současné Barcelony. Rozhodne se všemožně zajistit budoucnost svých dvou dětí. Zároveň je konfrontován s přítelem z dětství, nyní policistou, a se svojí bývalou ženou, maniodepresivní prostitutkou. Uxbal ztělesňuje velmi rozporuplného muže: oddaného otce, zhrzeného milovníka, pouličního zločince i duchovně založeného člověka. Stíhán osudem, začíná vidět svoji mlžnou cestu jasněji a uvědomuje si svůj otcovský odkaz dětem. Snímek získal mnohá ocenění včetně nominace na Zlatý Globus a dvou nominací na Oscara.

Ésta película del famoso director mexicano Alejandro González Iñárritu (*Amores Perros, Babel*) con Javier Bardem como protagonista, cuenta la historia de un héroe trágico: ex-drogadicto, dedicado a actividades ilegales y que ahora se encuentra en las puertas de la muerte. A Uxbal le quedan sólo dos meses de vida y decide aprovecharlos para zanjar asuntos personales: su paternidad, el amor, el crimen, la culpa y la mortalidad. Intentará asegurar un buen futuro para sus hijos y también, se confrontará con un amigo de la infancia, que trabaja como Policía, y con su ex-mujer, una prostituta maníaco depresiva. Uxbal es un hombre lleno de contradicciones: padre devoto, amante rechazado, ladrón callejero... pero a la vez una persona espiritual. Perseguido por el destino, empieza a ver su camino con más claridad y se da cuenta de cuál debe ser su legado como padre. La película ha ganado ya numerosos premios, uno de ellos en Cannes, y tiene dos nominaciones al Oscar y una a los Globos de oro.

Caracremada

Lluís Galter, ES 2010, 98 min.

Caracremada (*Spálená tvár*) je přezdívka, kterou používalo četnictvo pro Ramóna Vilu Capdevilu – posledního katalánského partyzána, neúnavně bojujícího proti Frankovu režimu i po odchodu odbojářů do Francie v roce 1951. Revoluční odborové hnutí „Španělská národní konfederace práce“ zamýšlelo vyhodit do povětří hlavní katalánskou elektrárnu a tím uspišit pád nenáviděného Franca. Úkolu se ujal právě Caracremada s malou skupinou svých příznivců. Film je nejen poutavou reflexí jednoho dějinného údobí, ale zároveň i neobvyklým experimentem. Zdánlivě dobrodružný politický film je totiž vyprávěn s téměř naprostou absencí dialogů. Režisér Lluís Galter studoval mimo jiné na pražské FAMU, kde vytvořil několik originálních krátkých filmů. K českému publiku se dostal především jeho snímek *Kapr* (2005), v němž očima cizince zachycuje vánoční rybí masakry. *Caracremada* je jeho celovečerním hraným debutem, který měl premiéru v soutěžní sekci Horizonty na loňském festivalu v Benátkách.

Caracremada es el apodo que la Guardia Civil usaba para referirse a Ramón Vila Capdevila, el último guerrillero catalán, que incesantemente luchó contra el régimen franquista, incluso después de haberse retirado la resistencia en 1951. La CNT planeó hacer estallar la principal central eléctrica de Cataluña para acelerar la caída de Franco, y fue Caracremada con un grupo de simpatizantes, quienes se hicieron cargo de la misión. La película es una interesante reflexión política de un período histórico y al mismo tiempo un experimento inusual, una aventura prácticamente sin diálogos. El director Lluís Galter estudió, entre otros lugares en FAMU, la Academia de Cine de Praga, donde rodó varios cortometrajes. El público checo quizás conozca su película *Kapr* (2005), en la que, desde la perspectiva de un extranjero, observa cómo se matan en público las carpas para ser servidas como tradicional cena navideña. *Caracremada* es su primer largometraje y se estrenó en la sección competitiva Horizontes de la muestra de Venecia del año pasado.

Já taky / Yo, también

Álvaro Pastor, Antonio Naharro, ES 2009, 103 min.

34letý Daniel je prvním Evropanem s Downovým syndromem, který vystudoval univerzitu. Začíná pracovat v sociálních službách v Seville, kde se seznamuje s volnomyšlenkářskou kolegyní Laurou. Brzy se spřátelí, čímž k sobě přitáhnou pozornost svých kolegů i rodin, a vše se ještě více zkomplikuje, když se Daniel do Laury zamiluje. Ve „svých“ světech jsou oba vydědění a společně najdou lásku a přátelství, jaké předtím nikdy nepoznali. Na snímku se produkčně podílel Julio Medem, který rád podporuje projekty s podobnou tematikou, neboť jeho šestnáctiletá dcera Alicia, po které pojmenoval svou produkční společnost, trpí podobným postižením. Role Daniela je založena na skutečném životě jeho představitele Pabla Pinedy.

Daniel, de 34 años, es el primer europeo con síndrome de Down que obtuvo un título universitario. Comienza a trabajar en los servicios sociales en Sevilla, donde conocerá a su compañera Laura, una chica abierta y liberal. Pronto se hacen amigos, atrayendo la atención de los colegas y amigos. Todo se complica cuando Daniel se enamora de Laura. Los dos son forasteros en sus respectivos mundos pero juntos pueden descubrir un amor y amistad con el que nunca se habían encontrado antes.

En la producción de la película participó Julio Medem, quien suele apoyar proyectos relacionados con este tema, puesto que su hija Alicia, de dieciséis años (cuyo nombre lleva también su productora), padece este tipo de discapacidad. El papel de Daniel parte del también protagonista real de la historia, Pablo Pineda.

Malý Indi / Petit Indi

Marc Recha, ES 2009, 90 min.

Příběh sedmnáctiletého Arnaua je poetický a krutý zároveň. Neboť je jeho matka ve vězení, musí žít s tetou a strýcem. Těžkostem života čelí po boku nalezeného lišáka Indiho a jeho velkou vášní jsou také závody v ptačím zpěvu. Když se jeden z jeho opeřených svěřenců stane mistrem Katalánska, začne Arnau věřit, že se mu podaří získat dostatek peněz, aby jeho matku pustili z vězení. Obzvláště když ho strýc zasvětil do hazardu chrtích závodů. Rozhodnutí dělané s vidinou rychlých peněz ho konfrontuje s krutou realitou života, ale naděje umírá poslední... Marc Recha je výraznou postavou současného španělského filmu. Jeho filmy se vyznačují výrazným prolnutím hraného a dokumentárního stylu a v centru pozornosti je vždy vnitřní svět hrdinů. Stejně je tomu i v případě snímku *Malý Indi*, kde do světa lidí vstupuje příroda, která vnáší určitý druh lyrismu do jinak všedního života na okraji katalánského velkoměsta.

La historia de Arnau, de diecisiete años, es poética y cruel a la vez. Como su madre está en prisión, el joven tiene que vivir con sus tíos. Arnau se enfrenta a las dificultades de la vida al lado de Indi, un zorro que se encuentra, y su pasión son los concursos de canto de pajarillos. Cuando uno de éstos gana el Campeonato de Canto de Pajarillos de Cataluña, Arnau llega a creer que es capaz conseguir dinero suficiente para sacar a su madre de prisión. Además, su tío le iniciará a participar en las carreras de galgos, un mundo regido por el azar. Su motivación y deseo de hacer dinero fácilmente le obligan a afrontar la cruel realidad de la vida, aunque siempre hay esperanza... Marc Recha destaca particularmente en el mundo del actual cine español. Sus películas, centradas en la vida interior de los protagonistas, entrelazan un estilo de ficción y documental. Éste también es el caso de la película *Petit Indi*, en la que la naturaleza entra en el mundo de los humanos, introduciendo cierta dosis de lirismo en la vida cotidiana de la periferia de la metrópoli catalana.

Moře / El Mar

Agustí Villaronga, ES 2000, 107 min.

Manuelovi a Ramallově bylo deset, když na jejich rodném ostrově Mallorca vypukla občanská válka. Stali se očitými svědky násilné smrti otce kamaráda u zdi hřbitova. O deset let později se Manuel a Ramallo opět setkávají v sanatoriu. Oba dva jsou nemocní tuberkulózou, ale každý má k nemoci jiný přístup: zatímco Ramallo nemoc skoro ignoruje, Manuel našel útěchu v náboženství. Mezi muži vzniká hluboký vztah založený na Manuelově fascinaci Ramallovou vitalitou a Ramallovým obdivem k Manuelově silné víře. Pomalu však Manuelova víra oslabuje a on zjistí, že to co cítí k Ramallově je něco víc než jen přátelství.

Manuel y Ramallo tenían diez años cuando en Mallorca estalló la Guerra Civil, la cual les convirtió en testigos directos de la muerte violenta del padre de un amigo suyo en un cementerio. Diez años más tarde, los dos vuelven a encontrarse en un sanatorio. Padecen de tuberculosis, pero cada uno asume la enfermedad de manera distinta: mientras que Ramallo prácticamente ignora la enfermedad, Manuel busca consuelo en la religión. Entre los dos hombres nace una relación intensa, basada en la fascinación de Manuel por la vitalidad de Ramallo y la admiración de Ramallo por la fe de Manuel. Sin embargo, la fe de éste va cediendo hasta que se da cuenta de que lo que siente por Ramallo es algo más que sólo amistad.

Mstitelé / Zigortzaileak (Los Castigadores)

Arantza Ibarra, Alfonso Arandia, ES/GB 2010, 91 min.

Typická španělská produkce určená pro rodiče s dětmi. Leire je deset let a už dál nechce snášet šikanování ze strany svých spolužáků, ani jen tak nečinně přihlížet křivdám na ostatních. Když se stane svědkem toho, jak jsou šikanovány kamarádky Ainara a Sandra, je to poslední impuls, aby se spojila se svými kamarády a společně založili skupinu pod přezdívkou Mstitelé. Od té chvíle začínají trestat nejen nevychované a agresivní spolužáky, ale také rodiče, kteří se nestarají o své děti. Podaří se třem odhodlaným dětem nastolit ve škole pořádek?

La típica producción española para padres e hijos. Leire tiene diez años y ya no está dispuesta a soportar los acosos por parte de sus compañeros de colegio y tampoco quiere permanecer pasiva frente a los agravios hacia los demás. El acoso a sus amigas Ainara y Sandra, le empuja a aliarse con sus amigos fundando un grupo llamado: Los Castigadores. A partir de ahí, empiezan a vengarse no sólo de los compañeros agresivos y maleducados sino también de esos padres que no cuidan debidamente de sus hijos. ¿Conseguirán restablecer el orden en el colegio?

Paříž-Madrid, tam a zpět Paris-Madrid, allers-retours

Alain Bergala, ES/FR 2009, 73 min.

Dokumentární film odehrávající se mezi Madridem a Paříží přivádí po dlouhé době na plátno jednoho z nejpozoruhodnějších španělských režisérů Víctora Ericiho. Ačkoliv má na svém kontě pouze tři filmy – *Duch úlu, Jih a Sen o světle* – je považován za stejně významného tvůrce jako Carlos Saura nebo Julio Medem. Ve filmu *Paříž-Madrid, tam a zpět* máme jedinečnou příležitost projít Ericiho životní dráhu, vyslechnout si jeho názory a možná i pochopit, proč zanevřel na film. Ke slovu se dostávají také bohaté inspirační zdroje z jiných druhů umění. Víctor Erice s klidem a rozvážností sobě vlastní vede dialog s režisérem a filmovým kritikem Alainem Bergalou a nakonec ho provádí unikátní výstavou, kterou připravil pro Centrum Georgetse Pompidoua v Paříži.

El argumento de este documental se desarrolla entre Madrid y París y, después de mucho tiempo, invita a la pantalla a Víctor Erice, uno de los directores más interesantes del cine español. A pesar de haber rodado sólo tres películas (*El espíritu de la colmena, El sur y El sol del membrillo*), es uno de los directores más destacados, estando a la altura de creadores como Carlos Saura o Julio Medem. En la película *Paris-Madrid, allers-retours* se nos ofrece una oportunidad extraordinaria de repasar la trayectoria de Erice, oír sus opiniones y, quizás, hasta entender porqué decidió desligarse del mundo del cine. También se mencionan su frecuente inspiración en otros campos artísticos. Víctor Erice, con una tranquilidad y calma propias de su persona, dialoga con el director y crítico Alain Bergala y, al final de la película, Erice le guiará por la excepcional exposición que preparó para el Centro Georges Pompidou en París.

Pohřbený / Enterrado

Rodrigo Cortés, ES/USA/FRA 2010, 93 min.

Paul Conroy je civilním pracovníkem v Iráku, kde je unesen a pohřben zaživa – tak by se dal ve stručnosti shrnout strhující thriller z dílny španělského režiséra Rodriga Cortése. Příběh muže uvězněného pod zemí, kde má k dispozici pouze mobilní telefon a pár dalších věcí, je natočen velmi sugestivním a napínavým způsobem s místy až dokumentární přesností. Logika děje je zde vztažena právě k žánru thrilleru a nikoliv k tomu, zda by k takové situaci mohlo v Iráku dojít. Vynikající představitel ústřední role, Ryan Reynolds, svým výkonem dokáže hodinu a půl udržet tempo i pozornost diváka. Ve filmu se objevují i zajímavé společensko-politické otázky vybízející k reflexi ozbrojeného konfliktu nejen v této arabské zemi. Již při svém uvedení na festivalu v Sundance se filmu dostalo nadšeného přijetí.

UVEDENÍ FILMU PODPOŘILA DISTRIBUČNÍ SPOLEČNOST HCE/35MM

Paul Conroy es un empleado civil destinado a Irak, donde le secuestrarán y enterrarán vivo, esto sería un breve resumen de este thriller apasionante del director español Rodrigo Cortés. Un hombre se ve atrapado bajo tierra teniendo en su poder únicamente un teléfono móvil y pocos objetos más, se rodó de manera sugestiva y emotiva y algunas partes se caracterizan por una precisión casi documental. La lógica argumental parte del género de thriller, en vez de plantearse el hecho de que en Irak se pueda producir una situación así. El excelente protagonista, Ryan Reynolds, es capaz de mantener el ritmo y la atención del espectador a lo largo de una hora y media. En la película aparecen interesantes cuestiones socio-políticas y se nos propone realizar una reflexión sobre el conflicto armado que sufre este país, así como otros países árabes. Al estrenarse en el Festival de Sundance, la película fue aclamada por el público con gran entusiasmo.

Stigmata / Estigmas

Adán Aliaga, ES 2009, 98 min.

Bruno je nespolečenský, nesympatický a navíc silně závislý na alkoholu. Přestože se snaží uniknout tomuto prokletí, jeho pokusy jsou vždy neúspěšné. I když vše vypadá zdánlivě přirozeně, postupně se ukazuje, že Brunův osud je již dopředu určen a veškerý odpor je marný. Jednoho dne se probudí se zkrvavenými rukama a v tento okamžik začne neúprosně krutá cesta smrti a bolesti.

Adán Aliaga si sice vybral nepříliš originální téma se silně náboženským podtextem, přistoupil k němu ovšem zcela neobvyklým způsobem. Černobílý snímek je prodchnut zvláštní atmosférou předurčenosti, kdy se navíc ukazuje, že boží záměry mohou mít i velmi hořkou příchut'. Aniž by tušil Jeho záměry, hlavní hrdina postupně pochopí, že Bůh ho především zkouší. Pohled na boží zázrak je zde zároveň vnímán také jako příležitost pro odhalení podstaty zla v lidské společnosti.

Bruno es un hombre poco sociable, antipático y adicto al alcohol. Sus intentos de escapar de esta maldición siempre fracasan. A pesar de que todo parece normal, se va revelando que el destino de Bruno está predestinado y cualquier resistencia es vana. Un día, Bruno se despierta con las manos ensangrentadas y a partir de allí empieza para él un cruel camino de muerte y dolor. Adán Aliaga optó por un tema bastante recurrente y con una fuerte implicación religiosa, pero lo trata de manera poco habitual. En esta película en blanco y negro se respira un extraño aire de predestinación y, además, uno se da cuenta que las intenciones divinas pueden tener un sabor amargo. El protagonista desconoce esas intenciones, pero va entendiendo que Dios, le está poniendo a prueba. El milagro divino se percibe como una oportunidad para descubrir cuál es la base del mal en la sociedad humana.

Tmavý chléb / Pa negre

Agustí Villaronga, ES 2010, 108 min.

Záhadný příběh chlapce Andreua se odehrává v drsných poválečných letech v Katalánsku. Náhodné setkání s brutální vraždou se pro něj stává iniciačním zážitkem, díky němuž pochopí, že patří mezi poražené. Dětskýma očima tak pohlédneme na katalánské dějiny odboje. Ty jsou zde vylíčeny jako svět dospělých, kde vládne lež, pokrytectví a zrada. Andreuův otec je jedním z hlavních podezřelých z vraždy, což do chlapcova života vnese převratné změny. Ty ho mimo jiné donutí rychle dospět a zaujmout stanovisko k chování dospělých, s nímž většinou nesouhlasí. Kvůli tomu se nejen zřekne vlastních kořenů, ale nakonec odhaluje i temnou stránku vlastní duše. Režisér Agustí Villaronga se proslavil především velmi ponurými a drsnými příběhy, které diváky občas přenesou za hranici hororu. Také v *Tmavém chlebu* vytváří tíživou, dusnou atmosféru, která má daleko k obvyklým sladkobolným reflexím dějin očima dětí.

UVEDENÍ FILMU PODPOŘILA SPOLEČNOST BETA CINEMA

Světovzor © 15. 2. 19:00 katalánsky — české + anglické titulky

La historia misteriosa del pequeño Andreu se desarrolla en los duros años de la postguerra en Cataluña. Presenciar accidentalmente un asesinato brutal se convierte en una experiencia de iniciación para Andreu, haciéndole entender que él es uno de los derrotados. A través de los ojos del niño observamos la historia de la resistencia catalana, vista como el mundo de los adultos, dominado por la mentira, la hipocresía y la traición. El padre de Andreu es uno de los principales sospechosos del asesinato y eso transformará la vida del niño, obligándolo a hacerse adulto y a posicionarse frente las acciones de los mayores, con quienes muchas veces no estará de acuerdo. Al final, Andreu tiene que renunciar a sus raíces, descubriendo a la vez las partes oscuras de su propia alma. El director Agustí Villaronga se dio a conocer con unas historias duras y oscuras que, a veces, llevan al espectador hasta el límite del horror. En *Pa negre* también crea un ambiente deprimente y pesado, así que la película queda lejos de las típicas reflexiones agrídulces hechas desde una perspectiva infantil.

Trosečník / Naufragio

Pedro Aquilera, ES 2010, 86 min.

Robinson je ilegální přistěhovalec z Afriky, který jako mnoho jiných doufá v lepší budoucnost v Evropě. Do Španělska si s sebou přiváží také své rituály, duchy a magii. Mísí se v něm hlasy, vize a nová každodenní realita – z tohoto osobního „tavicího kotlíku“ musí najít správnou cestu. Přestože hlavním tématem je ilegální imigrace, film přináší symbolické vyjádření celé problematiky. Robinson vystupuje jako médium mezi dvěma světy, je branou, jejímž prostřednictvím vstupují duchové. Příběh se nám může zpočátku jevit jako sociální a ekonomická kronika evropských problémů s přistěhovalci, ale díky magickému nádechu některých zvratů pochopíme, že se díváme na poeticko-symbolické vyprávění nesené uhrančivými obrazy.

Robinson es un inmigrante ilegal procedente de África, que, al igual que muchos otros, confía en conseguir una vida mejor en Europa. Llega a España trayéndose consigo sus ritos, fantasmas y magia. En sus adentros se mezclan diferentes voces, visiones y su día a día, y él tiene que encontrar una salida a este “melting pot” subjetivo. El tema principal de la película es la inmigración ilegal, ofreciéndonos una interpretación simbólica de la problemática. Robinson funciona como un medio entre los dos mundos, como una puerta por la que entran los fantasmas. Al principio, la historia puede parecer una crónica socio-económica de los problemas europeos con los inmigrantes, pero, gracias a la mágica atmósfera que invade el argumento, llegaremos a entender que se trata más bien de una narración poética de imágenes hipnotizantes.

Velký Vázquez / El Gran Vázquez

Óscar Aibar, ES 2010, 106 min. ,

Barcelona šedesátých let a životní peripetie nejslavnějšího španělského komiksového autora Manuela Vázqueze. Film sice sleduje především osudy otce kultovních komiksů, jakými jsou Hermanas Gilda, Anacleto a další, ale je zároveň i vtipnou rodinnou retrokomedií. Vázquez proplouval životem s pomocí lží, podvodů a machinací, které udivovaly i pobuřovaly jeho okolí. Díky svému naprosto apolitickému přístupu k životu se nikdy nedostal do žádného zásadního konfliktu s frankistickým režimem. Film skvěle reflektuje dobovou atmosféru a v mnohém nám může tehdejší Španělsko připomínat socialistické poměry v Československu. V další linii sledujeme vývoj komiksu, který na rozdíl od nás nebyl za Franka zakázán. Režisér navíc využívá prolínání animace s hrou živých herců, čímž dodává celému ději pohádkově-poetickou atmosféru. Óscar Aibar je sám spisovatel a autor komiksů. Jako filmový režisér má za sebou několik pozoruhodných snímků jako např. *Atolladero* z roku 1995 v hlavní roli s Iggy Popem.

La Barcelona de los años sesenta y las peripecias de Manuel Vázquez, uno de los dibujantes de cómics más reconocidos en España. La película sigue las aventuras del padre de cómics de culto (Hermanas Gilda, Anacleto entre otros) y, a la vez, es una divertida comedia familiar. Manuel Vázquez era un personaje peculiar, iba por la vida recurriendo a mentiras, estafas y trucos varios que causaban tanta admiración como espanto. Su posición apolítica hizo que nunca tuviera problemas con el régimen franquista. La película refleja el espíritu de la época y, en muchos aspectos, nos recuerda a la Checoslovaquia comunista. Otra línea argumental es la de los cómics, que, a diferencia de aquí, no estaban prohibidos por la dictadura. El director mezcla dibujos animados y actores reales, creando un espíritu poético y una atmósfera mágica. Oscar Aibar es también escritor y autor de cómics. Como director de cine rodó varias películas extraordinarias, como *Atolladero* en 1995, protagonizada por Iggy Pop.

Zrozeny, aby trpěly / Nacidas para sufrir

Miguel Albaladejo, ES 2009, 103 min.

Příliš mnoho dobrých úmyslů je cesta do pekla. Tak nějak by mohlo znít motto příběhu o čtyřech ženách, kterým jejich snaha o lásku a obětavost vůči okolí přináší více neštěstí než užitku. Flores je sedmdesát dva let a žije v malé španělské vesnici, kde je starost a péče o staré lidi jednou z priorit. Protože však nechce do domova důchodců, provdává se na stará kolena za svou přítelkyni Puritu. Tak získá jistotu, že se o ní bude starat až do smrti, za což pak zdědí veškerý její majetek. Poté, co v televizním pořadu Pošta pro tebe vyjde najevo Puritina minulost, se příliš komplikované právní řešení začne obracet proti samotné Flores... Miguel Albaladejo natočil romantickou komedii s moralizujícím poselstvím přesně ve stylu svých předchozích filmů jako *Cachorro*, *Dobrotivé nebe* nebo *Manolito Gafotas*, jež známe i z českých kin.

El infierno suele estar repleto de buenas intenciones, este podría ser el lema de esta historia sobre cuatro mujeres que son tan altruistas y se sacrifican tanto por los demás, que su empeño causa más perjuicio que beneficio. Flores tiene setenta y dos años y vive en un pequeño pueblo en España, siendo una prioridad en su vida cuidar de los mayores. Para no tener que ingresar en una residencia de mayores, decide casar a su amiga Purita, que ya tiene cierta edad. Está segura de que Purita va a cuidar de ella hasta la muerte para heredar todas sus propiedades. Sin embargo, en un programa de televisión se revela cuál es el pasado de Purita y su propósito empieza a volverse en contra suyo... Miguel Albaladejo rodó una comedia romántica con un mensaje moral cuyo estilo se parece mucho al de sus películas anteriores, como *Cachorro*, *El cielo abierto* y *Manolito Gafotas*, que se han presentado en la República Checa.

Býčí filmy

Ke Španělsku neodmyslitelně patří býčí zápasy. Jsou považovány za součást národní kultury a zároveň vytváří neopakovatelný celospolečenský fenomén (ačkoliv Katalánci již tuto podívanou zákonem s platností od roku 2012 zakázali).

Slavní toreadoři se nicméně stávali národními ikonami a jejich život byl mnohokrát námětem obrazů, knih i filmů (na příkladě uváděného snímku Itala Francesca Rosiho vidíme, že nejen španělských tvůrců). Žádná jiná kinematografie na světě nemá tak specifický filmový žánr spojený s býčími zápasy, jako je tomu ve Španělsku. Označení cine de toros, v překladu býčí film, se vztahuje na celou řadu snímků, které se svými náměty vážou ke koridě a které nalezneme již na počátku dvacátého století.

Svět tauromachie (býčích zápasů) rychle prolнул s tím filmovým a výsledkem jsou desítky nejrůznějších příběhů, jež nejčastěji v intencích melodramatu a životopisného vyprávění pojednávají o slavných toreadorech. Dramaturgové La Película se rozhodli pro šest filmů, které jsou sice jen zlomkem z této bohaté produkce, ale zato každý z nich představuje odlišný přístup k zobrazení býčích zápasů v dějinách španělské kinematografie.

Cine de toros

La tauromaquia representa una de las señas de identidad de España, es parte de la cultura nacional y constituye un fenómeno social extraordinario.

Los toreros más populares se han ido convirtiendo en iconos nacionales, sirviendo sus vidas como una fuente de inspiración para cuadros, libros y películas (Francesco Rosi, cuya película se proyecta en el festival, demuestra que sus vidas no inspiraban sólo a creadores españoles). El género taurino, específicamente español, no tiene parangón en el cine mundial. El término cine de toros se refiere a una serie de películas que tratan el tema de la tauromaquia y empiezan a aparecer ya a principios del siglo XX.

El mundo de la tauromaquia no tardó mucho en compenetrarse con el mundo del cine y eso dio como resultado decenas de historias diferentes que narran sobre toreros famosos, adoptando el formato de melodrama y narración biográfica. Los programadores de La Película optaron por seis películas que no son más que un pequeño fragmento de una producción abundante pero, por lo menos, cada una representa una visión distinta de la tauromaquia dentro del cine español.

El Litri a jeho stín / El Litri y su sombra

Rafael Gil, ES 1959, 90 min.

Snímek je typickou ukázkou romantizujícího přístupu k životním příběhům slavných toreadorů. V tomto případě jde o ságu rodu Báezových, známých pod přezdívkou „Litris“. Dějiny této rodiny začínají v roce 1859, kdy byl toreadorský klan založen, a diváci se stávají svědky jeho dalšího vývoje. Vyprávění se zastavuje ve dvacátých letech minulého století, kdy na půdorysu melodramatu sledujeme srdceryvné peripetie statečného Miguelita. Režisér Rafael Gil patří mezi renomované tvůrce a proslavil se tzv. lidskými komediemi, které natáčel ve čtyřicátých letech. *El Litri a jeho stín* je výjimečný z několika důvodů. Hlavní postavu El Litriho hraje skutečný Miguel Báez „Litri“. Film se stal událostí roku a oslavou jednoho z nejoblíbenějších dobových toreadorů. Důležité také je, že děj je vyprávěn v intencích orální tradice spojené s tauromachii.

Esta película da un ejemplo ilustrativo de la vertiente romántica de la vida de los toreros famosos. Se trata de la saga de la dinastía Báez, conocida bajo el apodo Litri. La historia de esta familia empieza en 1859, con la fundación de la tradición torera dentro de la misma, convirtiendo los espectadores en los testigos de su evolución en los años posteriores. El melodrama nos sitúa en los años veinte del siglo pasado y cuenta las peripecias conmovedoras del valiente Miguelito. El director Rafael Gil es un creador famoso por sus 'comedias humanas' que rodó en los años cuarenta, aunque *El Litri y su sombra* constituye una excepción. El protagonista está representado por el verdadero „Litri“ y la película se convirtió en un gran acontecimiento sobre uno de los toreros más queridos del momento. Destaca el hecho de que la narración adopta el formato de la tradición oral, asociada con la tauromaquia.

Horká hlava / El Espontáneo

Jorge Grau, ES 1963, 97 min.

Klíčový španělský film šedesátých let je příběhem muže, který je vyloučen z většinové společnosti a snaží se přežít, jak to jde. Po mnoha pokusech a řadě nejrůznějších zaměstnání se dostává do slepé uličky. Přestože býčí zápasy ho nikdy příliš nezajímaly, je fascinován rychlým vzestupem jednoho mladého toreadora. Nakonec sám začne věřit, že korida je pro obyčejného Španěla tou jedinou správnou cestou k úspěchu a bohatství... Jorge Grau natočil výjimečný film již díky způsobu, jakým se staví k tématu koridy. Ta je pro něj metaforou španělské společnosti, která se ve zlatých šedesátých letech měla rozhodnout, co staré opustí a za čím novým se vydá. Periodicky se vracějící střet moderního se starým je pojat na pozadí lidské tragédie. *Horká hlava* vyniká i výjimečnou vizuální stránkou, zachycením Madridu, úchvatnými hereckými výkony a řadou drobných zajímavostí jako například epizodní roli homosexuálního malíře, kterou ztvárnil Fernando Rey, známý například z filmů Luise Buñuela.

La película fue clave en el cine español de los años 60. Narra la historia de un hombre excluido del resto de la sociedad intentando sobrevivir que, después de muchos intentos fracasados, se encuentra a sí mismo en un callejón sin salida. Aunque nunca le había interesado la lucha taurina, queda fascinado por el rápido ascenso de un joven torero. Al final acaba creyendo que éste es el único camino hacia el éxito y la fortuna... Esta película de Jorge Grau destaca por el enfoque único del tema de la lucha taurina. Se convierte en una metáfora de lo que ocurría en la sociedad española de los años sesenta, donde se decidía qué costumbres se abandonarían y qué nuevas se adoptarían. El conflicto continuo de lo moderno y lo antiguo se desarrolla aquí con el trasfondo de una trágica experiencia humana. Destaca también en el aspecto visual, sus imágenes de Madrid, geniales interpretaciones de los actores y el breve papel de un pintor homosexual, representado por Fernando Rey, conocido por las películas de Luis Buñuel.

Justino, vrah v důchodu / Justino, un asesino de la tercera edad

Luis Guridi, Santiago Aguilar, ES 1994, 89 min.

Justino odchází do důchodu poznamenán profesionální deformací, kterou jaksi absurdně přenáší do reálného života. Pracoval totiž jako puntillero na býčích zápasech – úkolem puntillera je dobíjet zraněné býky v aréně. Po vstupu do světa seniorů se musí potýkat s problémy, na které nebyl zvyklý, a tak vše řeší jako v aréně. Kdo se mu postaví do cesty, je zneškodněn stejně brutálně jako zraněný býk. Film byl zamýšlen jako první část trilogie Španělsko nahlížené zpoza dveří. Tato divoká komedie přistupuje k tématu býčích zápasů s notnou dávkou černého humoru, cynismu i vážnosti. Přestože jde o téměř nezávislou produkci, která vznikla s minimem finančních prostředků, na výsledku to není téměř poznat. Za hlavní roli Justina získal španělský herec Saturnino García výroční filmovou cenu Goya.

Justino, un anciano marcado por la deformación profesional, se jubila y eso le conduce a la vida real de una manera absurda. Trabajaba como puntillero en una plaza de toros, consistiendo su tarea en acabar con la vida de los animales heridos. Una vez entra en el mundo de los jubilados, se encuentra con unos problemas a los que no está acostumbrado, así que decide solucionarlos igual que en la plaza de toros. Si alguien se le enfrenta, le trata como a un toro herido, con la misma brutalidad. Al principio estaba previsto que la película formase la primera parte de una trilogía llamada España por la puerta de atrás. Esta salvaje comedia asume el tema taurino con una buena dosis de humor negro y cinismo, aunque también seriedad. Si bien se trata de una producción independiente que dispuso de pocos recursos financieros, esto no se nota en el resultado. El actor español Saturnino García fue galardonado con un Premio Goya por el papel protagonista, Justino.

Krev a písek / Sangre y arena

Ricardo de Baños, V. Blasco Ibáñez, Max André, ES 1917, 65 min.

Raritní němý snímek z roku 1917. Příběh prostého chudého hochy Juana Gallarda, který se takřka přes noc stane slavným matadorem, je především obrazem zrádnosti tohoto krvavého řemesla, které si žádá zabít býky jak na běžícím pásu a přitom poskytovat divákovi maximálně vzrušující podívanou. Matador je zahrnut slávou a penězi, ovšem pouze do chvíle, kdy poprvé zaváhá. Přízeň davu je vrtkavá a pak nezbyvá, než vsadit vše – třeba i vlastní život. Populární španělský spisovatel Vicente Blasco Ibáñez byl vítanou inspirací pro filmaře již v letech 1914 a 1915. Úspěšné adaptace jeho románů ho povzbudily natolik, že přijal nabídku španělsko-francouzské produkční společnosti Prometheus Films na zfilmování svého románu *Krev a písek* a ujal se i role jednoho z režisérů. Úspěšné prolnutí folklóru býčích zápasů s melodramatickou zápletkou a uměleckými ambicemi si vysloužilo přízeň diváků i ocenění dobové kritiky. Film položil základy tomu nejtradičnějšímu přístupu ke koridě jako prostoru silných emocí.

FILM HUDEBNĚ DOPROVODÍ ZDENĚK BÍNA.

Světovzor © 17. 2. 20:30 španělsky — české titulky

Esta curiosa película muda, creada en 1917, narra la historia de un joven humilde y pobre que de un día para otro se convierte en un popular torero. El argumento se centra en la inestabilidad de este duro oficio. El torero obtiene fama y dinero pero llega un momento en el que vacila. Las simpatías de la muchedumbre son inestables y puede ocurrir que no haya otro remedio que apostar la vida. La obra del popular escritor español Vicente Blasco Ibáñez fue recibida con mucho agrado y fue fuente de inspiración para cineastas ya en 1914. El éxito de las adaptaciones de sus novelas motivó al escritor para aceptar la propuesta de la productora hispano-francesa Prometheus Films, de asumir el papel de co-director en la película. La acertada combinación de folclore y una trama melodramática, así como las ambiciones artísticas de sus creadores, mereció una valoración positiva tanto por parte del público como de la crítica.

Modrý býk / El brau blau

Daniel V. Villamediana, ES 2008, 64 min.

Přestože jsou býčí zápasy dnes už vesměs vnímány především jako krvavá zábava, jejich kulturní význam má hlubší kořeny. Katalánský film *Modrý býk* je právě takovou obrazovou esejí, která se pokouší načrtnout filozofický přesah koridy. Aniž by byl zatažen do příběhu, sleduje divák snažení muže připravujícího se na dráhu toreadora. Beze slov, s minimem hudby a zvuků, a za doprovedu literárních citací je nahlíženo snad až meditační úsilí, jehož cílem by mělo být dosažení duševní rovnováhy a pochopení filozoficko-estetického rozměru zápasu s býkem končícího smrtí zvířete nebo člověka. Téma býčích zápasů je rozvíjeno naprosto novým způsobem, přičemž ho není využito z hlediska jeho emoční atraktivity, ale jako možného vhledu do španělské kultury.

Hoy en día la lucha taurina suele ser vista sobre todo como un tipo de diversión sangrienta pero, en realidad, su significado cultural tiene unas raíces más profundas. La película catalana *El brau blau* es un ensayo visual cuyo objetivo consiste en trazar la trascendencia filosófica de la lucha taurina. Sin verse involucrado en la historia, el espectador observa los esfuerzos que hace un hombre que se está preparando para ser torero. Sin palabras, y un mínimo de música y sonidos, se oyen citas literarias y se observa el esfuerzo casi meditativo del torero. Su objetivo es conseguir un equilibrio mental y llegar a entender la dimensión filosófico-estética de la lucha taurina, que termina o con la muerte del animal o con la del hombre. En este caso, el tema taurino se ve representado de una manera completamente novedosa: no se recurre al atractivo emocional de la tauromaquia sino que se utiliza como medio de introspección en la cultura española.

Okamžik pravdy / El Momento de la verdad

Francesco Rosi, ES 1965, 110 min.

Významný italský neorealista Francesco Rosi originálním způsobem zpracoval typický příběh chudého chlapce, který v kariéře toreadora vidí lepší život. V případě tohoto býčího filmu se setkáváme s ambivalentním vztahem ze strany cizinců, kteří se cítí zvláštním způsobem přitahováni – ve smyslu obdivným i odpuzujícím – k tradici býčích zápasů. Semi-dokumentární charakter filmu, neorealistické kořeny a touha zachytit sociální realitu jsou dva hlavní estetické znaky filmu. Snímek má dvě hlavní linie: odkazy ke společenské vrstvě, v níž se hlavní hrdina pohybuje, a ke světu býků, který hlavní postavu Miguelína obklopuje. Příběh je rozdělen na dvě části, které jsou odděleny vstupem hlavního hrdiny do světa býčích zápasů. První, dokumentárněji pojatá část slouží k zasazení hrdiny do společenského kontextu a k vykreslení jeho psychického i životního východiska – venkov ukotvený v tradicích minulých dob a z toho vyplývající Miguelínův útěk; ve druhé části se dostáváme do Barcelony, kam se Miguelín pouští za vidinou lepšího života.

El renombrado neorealista italiano Francesco Rosi se aproxima con mucha originalidad a una típica historia de un joven con pocos recursos económicos, que ve la carrera de torero como una oportunidad para lograr un futuro mejor. Esta película muestra la relación entre la tauromaquia y los extranjeros, los cuales sienten una extraña mezcla de admiración y repulsión por esta tradición. Los principales rasgos estéticos de esta película son su carácter semi-documental, las raíces neorealistas y el deseo de reproducir la realidad social. El argumento tiene dos líneas: la clase social del protagonista y el mundo de toros que le rodea. También la historia está dividida en dos partes que se ven separadas por la entrada del protagonista en el mundo de los toros. La primera parte resulta más documental al colocar al protagonista en su contexto social. En la segunda, nos encontramos en Barcelona, la gran ciudad en la que se adentra Miguelín con la esperanza de encontrar una vida mejor.

Španělský film v československém filmovém plakátu

15/02 – 28/02 Kino Světozor

Výstava autorských výtvarných filmových plakátů, které vytvořili přední českoslovenští výtvarníci v rozmezí let 1959 – 1989 pro Ústřední půjčovnu filmů v Praze. Návrhům filmových plakátů se od počátku 60. let věnovali významní českoslovenští výtvarníci. Díky specifické atmosféře v tehdejší Československu, kdy neexistovala komerční reklama ani trh, mohly vznikat filmové plakáty naprosto odlišné od soudobé plakátové produkce, jež existovala v ostatních zemích Evropy (kromě Polska, kde tradice autorských filmových plakátů požívala podobně privilegovaného postavení jako v Československu). Výtvarníci nemuseli za každou cenu na plakátech znázorňovat tváře herců a naopak mohli do svých výtvarných návrhů transformovat jazyk své volné tvorby, mnohdy inspirovaný v té době novými uměleckými směry, jako byly pop art, lettrismus, český informel a další. Výstava představí zhruba 30 filmových plakátů například k těmto filmům: *Tristana*, *Carmen*, *Okamžik pravdy*, *Horká hlava*, *V pět hodin odpoledne* atd.

El cine español en carteles checoslovacos

15/02 – 28/02 Cine Světozor

Una exposición de carteles de películas de autores españoles, creados por renombrados artistas checos entre los años 1959 y 1989 para la Distribuidora Estatal de Praga. Desde principios de los 60, destacados autores checos se dedicaron a diseñar carteles de cine. En la Checoslovaquia de la época se dieron una serie de circunstancias: no existía publicidad comercial ni tampoco un mercado, lo cual permitía crear unos carteles completamente distintos de los del resto de Europa (con excepción de Polonia, donde el cartel de cine de autor también disfrutaba de una posición privilegiada). En Checoslovaquia y Polonia no estaban obligados a acentuar la imagen del actor, sino que tuvieron la oportunidad de transformar el lenguaje de su propia creación, muchas veces inspirada en nuevas corrientes artísticas de la época: el Arte Pop, el letrismo, el informalismo checo entre otros. La muestra presentará aproximadamente 30 carteles de películas como *Tristana*, *Carmen*, *El momento de la verdad* y *El Espontáneo*.

Tony Postors

Digitální televize O₂ TV rozzáří i váš domov

Nyní si můžete **vybrat** a **nakombinovat** svoji základní programovou nabídku **O₂ TV Flexi** za **akčních 250 Kč** měsíčně na půl roku. Nabídka platí pro nové i stávající zákazníky Internetu na doma při pořízení **do 28. 2. 2011** se závazkem na 2 roky.

O₂ TV – jediná televize, která se vám přizpůsobí

250 Kč
měsíčně

A *Telefónica* company

Pro vás.

Bavte se...

ŠPANĚLSKÉ FILMY

Dívka tvých snů

sobota 26. 2. v 17:45

Belle Epoque

sobota 26. 2. ve 23:25

Zlatá vejce

sobota 5. 3. ve 23:45

 nova
cinema

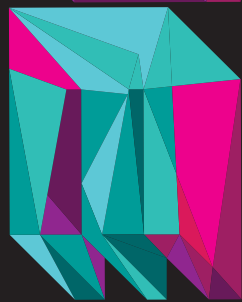
Kdo si čte, zlobí.

Každou druhou středu na stáncích
a ve všech dobrých knihkupectvích.

www.advojka.cz

Neomezený počet vstupenek
k informacím

ČESKÉ
ZPRAVODAJSKÝ SERVER ČTK
noviny.cz

METROPOLIS

Ve městě je dobře

DOČETLI JSTE?

POŠLETE METRO DO DALŠÍHO KOLA!

Dejte šanci přečíst Metro i svým přátelům, kolegům nebo rodině. Podělte se s nimi o váš oblíbený deník a zabraňte tak šíření informačního hladu napříč českým národem. Pomůžete přírodě i těm, na které se noviny ráno nedostaly.

Podpořte naši iniciativu Go Green with METRO na našem zeleném webu
WWW.GOGREENWITHMETRO.CZ
Pojďte s námi po zelené!

metro

NOVINY K NEZAPLACENÍ

**TERRY
POSTCARDS
VOL. I**

Československý filmový plakát
(1962 - 1973) na 24 pohlednicích.

Filmová Galanterie
Terryho ponožky
Vodičkova 41
Praha 1

terryhoponozky.cz

Terry Postcards

La película 6

Španělské velvyslanectví / Embajada de España en Praga

Álvaro Díaz Duque, Alba Robert, Věra Poloučková

Institut Cervantes / Instituto Cervantes de Praga

Delia Antelo, Daniela Šašková

Dramaturgie / Programador

David Čeněk

Kino Světozor / Cine Světozor

Petr Jirásek, Jiří Šebesta, Radim Habartík

Kino Art / Cine Art

Daniel Zásměta

PR

SMART Communication s.r.o. - Lucie Čunderlíková

Design / Diseño

Belavenir & Vladimír 518, Praha 2011

Festival španělských filmů pořádá Velvyslanectví Španělska společně s Institutem Cervantes. / Festival organizado por la Embajada de España y el Instituto Cervantes.

Více informací k filmům i kompletní program

/ Más información y programa completo en:

lapelicula.cz

Hlavní partner

O₂

Pořadatelé

EMBAJADA DE ESPAÑA

Instituto
Cervantes
Praga

KINOSVĚTOZOR
arthouse

BRNĚNSKÉ
KULTURNÍ
CENTRUM

EUROPA CINEMAS
MÉDIA-PROGRAMME OF THE EUROPEAN UNION

MINISTERSTVO
KULTURY

Hlavní mediální
partner

Mediální
partneři

A2

PRAGO
PLAKAT

ME
METROPOLIS

RADIO
91.9 FM

metro

ČESKÉ
ZPRAVODAJSKÝ SERVIS CTK
noviny.cz

o2extra.cz